

# Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1<sup>te</sup> April 1876.

N<sup>o</sup> 18.

Udgivet 10de April.

1905.

## Kronprinsregentens Resolution

1 April.

af 1ste April.

J Henhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Ladestedet Florø, at der indtil videre tillades opført Træbygninger sammesteds overensstemmende med Bestemmelserne i Lovens § 3, 2den Pasfus.

## Lov

8 April.  
No. 1.

om Laks- og Sjørretsfiskerierne m. v.

**Vi Oscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 27de Mars dette Aar, saalydende:

### Kapitel 1.

Fiskeretten.

#### § 1.

a. Ret til at drive Laks- og Sjørretsfiske i Vasdrag (Elv, Vand eller Indsjo) tilkommer alene Grundeieren.

b. I Sjoen tilkommer der den nærmest tilstødende Grundts Eier Eneret til Laks- og Sjørretsfiske, forsaavidt Fisket foregaar med Kilenot, Laksedærp eller lignende Redskaber samt Kroggarn.

Ved Udløbet af Elv, hvor Laks gaar op, er den tilstødende Grundts Eier ogsaa eneberettiget til saadant Fiske med Rastenot (Bad) indenfor en Afstand af 250 Meter fra Elvens Udløb.

Bestemmelsen om den tilstødende Grundts Eiers Eneret gælder ogsaa D, Holme eller Skjær, som ikke ved almindeligt Høivand ligger under Havfladen.

8 April.  
No. 1.

I Fjord eller Sund strækker dog Eneretten sig i intet Tilfælde længer end til en Tredjedel af Fjordens eller Sundets Bredde ved almindeligt Hoivand.

§ 2. Det Laks- eller Sjørretfiske, som overensstemmende med § 1 tilligger Statens beholdne Jord i Finmarken, er i sin Almindelighed frit for enhver norst Borger saavel i Vasdrag som i Sjø. Dog kan Eneret til saadan Fiske bortforpagtes paa indtil 10 Aar ad Gangen. Bortforpagtningen sker paa den Maade, som er foreskrevet i det i Medhold af Lov af 22de Mai 1902 angaaende Afhændelse af Statens Jord og Grund i Finmarkens Amts Landdistrikt til enhver Tid udfærdigede Reglement.

Har Bortforpagtning ikke fundet Sted, kan vedkommende Politimester for større eller mindre Dele af et Distrikt bestemme, at Fisket kun kan foregaa efter Udbisning. For saadan Udbisning betales en Afgift, som ikke maa overstige 10 Kroner pr. Aar.

De fornødne nærmere Bestemmelser angaaende Udbisningen, Afgiftens Størrelse m. v. afgives af vedkommende Regjeringsdepartement.

Afgift for Forpagtning og Udbisning indgaar i det ved Lov af 22de Juni 1863 § 11, jfr. Lov af 22de Mai 1902, oprettede Fond til Fremme af Jord- og Skogbruget i Finmarkens Amt. Bestemmelserne i § 5 i nævnte Lov af 22de Mai 1902 skal ikke være til Hinder for, at en Del af det nævnte Fonds Indtægter efter Bevilgning af Storthinget kan anvendes til Foranstaltninger, som foranlediges ved Udbisning eller Bortforpagtning af Fiske af Laks eller Sjørret, eller til Fremme af disse Fiskerier i Finmarkens Amt.

Forannævnte Bestemmelser gælder ikke i Altenelvens Hovedvasdrag, heller ikke Tanaelven med Bielve. Ligeledes bliver de uden Indflydelse paa den Fiskeret, som traktatmæssig tilkommer de russiske Bapper ved Pasvikelven.

Hvor Anbringelse af faststaaende Fiskeredstaber paa Statens Grund i Finmarken antages i særlig Grad hinderlig for Laksens Afgang til Vasdrag, kan Kongen forbyde Brugen af de nævnte Redstaber.

§ 3. De Strækninger af Vasdrag, der hører til Statsalmennig eller ikke særskilt matrikuleret Statseiendom, og hvori der gaar Laks eller Sjørret, kan bortforpagtes af vedkommende Regjeringsdepartement for en Tid af indtil tyve Aar ad Gangen, saaledes at Leieren bliver eneberettiget til Fiskeri saavel af Laks og Sjørret som af anden Fisk paa den bortforpagtede Strækning. Afgiften tilfalder Statskassen med en Halvdel og vedkommende Sogne- eller Herredskasse med en Halvdel. Dog kan Afgiften med Storthingets Samtykke anvendes til at muliggjøre eller lette Opgang af Fisk i Vasdraget ved Laksetrapper eller lignende Anlæg og til andre Foranstaltninger til Fremme af Fiskeriet i Vasdraget.

Hvis Fiskeretten tilkommer et Bygdelag, skal Vortforpagtningen godkjendes af Kongen, efterat vedkommende Herredsstyres Udtalelser er indhentet 8 April. No. 1.

§ 4. Overlader Grundeier nogen anden sin Eiendom til Brug, skal Retten til Fiske af Laks og Sjørret, naar intet andet er bestemt, tilkomme Brugeren.

§ 5. Kongen kan under Jagttagelse af Slutningsbestemmelsen i § 39 bestemme, at i Sjøen maa intetsomhelst Fiskeredskab bruges nærmere et til Fiske af Laks eller Sjørret staaende Redskab af noget i § 1 nævnte Slags end 200 Meter paa Redskabets Fangtside. Dog skal dette Forbud ikke være til Hinder for Sildefiske, Loddefiske, Rottkast efter Makrel og Sei, eller for Brugen af Stang eller Haandsnøre, ei heller for Fiske, der foregaar paa Fiskerens egen Grund.

§ 6. Hvor to eller flere sammenstødende Eiendomme har en saa kort Sjøstrand, eller hvor de stedlige Forhold er saadanne, at Redskab til Fiske af Laks eller Sjørret i Sjøen, anbragt fra den ene Eiendom, kan antages at forringe eller umuliggjøre Fiske med saadant Redskab, anbragt fra Naboeiendommen, kan den enhver Eiendom tilkommende Ret til Fiske i Tvisttilfælde afgjøres ved Skjon efter Forlangende af en af Parterne.

§ 7. Forsaavidt der ved nærværende Lovs Ikrafttræden ifølge særlig Afkomst tilkommer nogen Særrettigheder med Hensyn til Laks- eller Sjørretfiske udover eller i Strid med de i foranstaaende Paragrafer indeholdte Bestemmelser, skal saadanne Rettigheder fremdeles være ham forbeholdt.

## Kapitel 2.

### Fiskeridistrikter og Fiskeristyre.

#### § 8.

- a. Overalt, hvor der foregaar Laksfiske, inddeles Landet af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, efterat vedkommende Herredsstyres er hørte, i Fiskeridistrikter, der som Regel ikke bør omfatte mere end ét Politimesterdistrikt (Fogderi).
- b. For ethvert Fiskeridistrikt vælges af Herredsstyrerne blandt Ciere eller Brugere af Laks- og Sjørretfiskerier et Fiskeristyre, bestaaende af fra fem til ti Medlemmer med lige mange Paramænd. Valgmøde kan afholdes særskilt af hvert Herredsstyre. Brugere er kun valgbar, naar Fisket er ham overdraget for mindst fem Aar.
- c. Medlemmernes Antal og Fordeling mellem Herrederne bestemmes af Amtmanden eller, om Fiskeridistriktet falder inden flere Amter af vedkommende Regjeringsdepartement under Jagttagelse af, at de forskellige Interesser i Fiskeridistriktet bliver faauidt muligt repræsenterede.

8 April.  
No. 1.

- d. De valgte Medlemmer og Baramænd forretter i tre Aar, at regne fra 1ste Januar efter det Aar, hvori de er valgte, men skal kunne undslaa sig for Gjenvalg i saa lang Tid, som de har forrettet.
- e. Fiskeristyret vælger selv sin Formand og Næstformand. I Tilfælde af Stemmелighed ved dette Valg afgjøres Udsaldet ved Lodtrækning.
- f. Ingen gyldig Beslutning kan fattes af Fiskeristyret, saafremt ikke mindst det halve Antal af dets Medlemmer er tilstede. Beslutningen fattes med simpelt Flertal. Er Stemmerne lige, gjør Formandens Stemme Udslaget.

§ 9. Fiskeristyret har:

- a. at føre Fortegnelse over Lakse- og Sjøørretfiskerierne inden Fiskeridistriktet, affattet efter de i denne Lovs § 13 foreskrevne Anmeldelser, og efter endt Fiske at tilstille Politimesteren (Fogden) en Afskrift af denne;
- b. at afgive Forslag til Fiskeridistriktets Inddeling i Opfyndskredse og til Ansættelse af Opfyndsbetjente og deres Lønning samt, saavidt muligt, at føre Tilsyn med, at de for Opfyndet udsærdigede Forstrifter overholdes;
- c. at afgive Udtalelse i Sager af det i § 39 omhandlede Slags samt iøvrigt behandle de Spørgsmaal vedkommende Fiskerierne, som maatte blive det forelagte;
- d. at træffe Foranstaltninger til Fremme af Distriktets Laksfiskerier, saasom til Anlæg og Drift af Udflykningsapparater, Anlæg af Laksetrapper og lignende, Forebyggelse af Elvenes Forurensning og Fjernelse af andre Hindringer for Fiskeriets Trivsel, samt Optagelse af de i nærværende Lovs §§ 25 og 26 omhandlede Skjøn, naar saadant antages at være i Distriktets Interesse;
- e. at opgjøre Budget og foretage Udblikning efter denne Lovs § 11 og at forvalte de udbligtede Midler ved en af Fiskeristyret antagen Kasserer;
- f. gennem Opfyndsbetjentene at indhente statistiske Opgaver over Fiskeriernes Udbytte, at bearbejde dem og indsende dem til Inspektøren for Ferskvandsfiskerierne.

Fiskeristyrets Formand har at beramme Møderne, at lede og protokolere Forhandlingerne og inden fjorten Dage efter hvert Møde at indsende Udskrift af samme til Inspektøren for Ferskvandsfiskerierne samt at besørge Korrespondancen.

Fiskeriinspektøren har Ret til at deltage i Fiskeristyrets Møder, dog uden Stemme.

Fiskeristyrets Forhandlingsprotokol autoriseres af Amtmanden.

§ 10. For Reiser i Tjenestens Medfør tilkommer Fiskeristyrets Medlemmer saadan Godtgjørelse, som er bestemt i Lov angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894.

Denne Godtgjørelse samt de til Skrivematerialier m. v. for- 8 April.  
nødne Udgifter udbetales efter Amtmandens Anvisning forskudsvis No. 1.  
af Amtskassererklassen (Fogedklassen) mod Refusion af Fiskeridistriktets Kasse.

§ 11. Udgifter ved Fiskeristyrets Reiser m. v. og ved Foranstaltninger, som af Fiskeristyret træffes til Fiskeriernes Fremme, udredes af Fiskeridistriktets Lakse- og Sjørretsfiskerier efter Vigning, som foretages én Gang aarlig af Fiskeristyret. Det for Aaret til Foranstaltninger til Fiskeriets Fremme udlignede Beløb maa ikke overstige 2 Procent af Bruttoudbyttet. Vigningen sker i Forhold til det Nettoudbytte, som Fiskeriet har om andet antages at give. Er Fiskeriet bortforpagtet, kan Leieafgiften eller Fremleie-Afgiften lægges til Grund for Vigningen, og Udligningen kan i saa Fald ske enten paa Eier eller paa Leier eller paa begge. Det udlignede Beløb indfordres af Distriktets Lensmænd mod en Godtgjørelse af 4 Procent. Efter stedfunden Vigning bliver Udskrift af samme at udlægge hos vedkommende Lensmænd, og Meddelelse herom bekendtgøres paa den i Distriktet sedvanlig brugte Maade. Er det udlignede Beløb ikke betalt inden tre Maaneder efter sidste Bekendtgjørelse, kan det inddrives ved Udpantning.

Klage over Vigningen tages under Behandling ved næste Aars Udligning og afgøres da med endelig Virkning.

### Kapitel 3.

#### Dpsyn.

§ 12. Dpsyn med Laksenfiskerierne anordnes for Statens Regning i den Udstrækning, hvori Midler dertil af Stortinget bevilges.

Efterat Forslag er indhentet fra vedkommende Fiskeristyre, bestemmer Kongen eller den, han dertil bemyndiger, Dpsynets Ordning og Afslutning samt udfærdiger de nærmere Forskrifter for dets Virksomhed.

Dpsynsbetjentene beskikkes af vedkommende Politimester (Foged) og har med Hensyn til den dem tillagte Virksomhed Politimyndighed.

§ 13. Naar Dpsyn er anordnet og Bekendtgjørelse herom er steet paa den i Distriktet sedvanlig brugte Maade, skal enhver, som vil drive Laks- eller Sjørretsfiskeri i Distriktet, gjøre skriftlig Anmeldelse derom til Lensmanden, inden Fisket tages i Brug. Anmeldelsen, der af Lensmanden straks bliver at tilstille Fiskeristyrets Formand, skal angive Fiskeredskabernes Slags og Antal, Fiskepladsernes Navne og, hvis Fisket er Gjenstand for særlig Eiendomsret, Navnet paa de Personer, som eier samme. Et engang anmeldt Fiskeri, behøver ikke at anmeldes paany, medmindre det overdrages til en ny Bruger eller gjenoptages efter at have været nedlagt.

Lensmanden er pligtig til, om forlanges, at give Anmelderen skriftlig Erkjendelse for, at Anmeldelse har fundet Sted.

8 April.  
No. 1.

## Kapitel 4.

### Laksetrapper m. v.

§ 14. Naar Laksetrappe skal anlægges eller andet Arbejde udføres i Hensigt at muliggjøre eller lette Dpgang af Laks gennem et Vasdrag, og Kongen har samtykket i Udførelsen, skal enhver være forpligtet til mod Erstatning saavel at afstaa den Grund og det Vand, som fornødiges til Arbeidet, som at finde sig i den Indskrænkning, Skade eller Forringelse, som dette maatte medføre for den ham tilhørende Eiendom.

Bestemmelserne i §§ 1—4 i Lov af 10de Mai 1860, indeholdende nærmere Bestemmelser om Rettergangsmaaden i Sager angaaende tvungen Afstaaelse af Grund, samt i §§ 29 og 30 i Lov om Vasdragenes Benyttelse af 1ste Juli 1887 skal ogsaa gjælde for de i nærværende Paragraf omhandlede Arbejder.

§ 15. Ingen maa uberettiget fiske i en Laksetrappe eller lignende Anlæg eller forøge eller formindske sammes Vandsføring eller hindre eller søge at hindre Fisken i at komme ind i eller passere samme. Baatalen er offentlig.

§ 16. Laksfiske, der foregaar ved Hjælp af Vands Afledning eller paa Steder, hvor Fiskens videre Dpgang i Vasdrag stanser, kan under Jagttagelse af Bestemmelserne i § 14 og efter Beslutning af Fiskeristyret med Samtykke af Kongen eksproprieres for Distriktets eller, forsaavidt Bevilgning dertil er given, for Statens Regning.

## Kapitel 5.

### Fredning.

§ 17. I Tidsrummet fra og med 26de August til og med 14de April er det forbudt at fiske eller dræbe Laks eller Sjørret og at bruge, udsætte eller lade blive staaende Redskaber, indrettede til saadant Fiske; ei heller maa andre til saadant Fiske tjenlige Redskaber anvendes dertil.

Dog skal dette Forbud ikke være anvendeligt paa Rastnoter (Bad) eller almindelige Sættegarn (o: Sættegarn, som er udstillede i en ret eller svagt buet Linie og ved begge Ender fæstede til Bunden eller Stranden), der bruges til Fangst af Sjørret i Sjøen i større Afstand end 250 m. fra Udlob af Elv, hvori Laks eller Sjørret gaar op. Derhos skal Fiskeri med Stang eller Haandsnøre være tilladt til og med 14de September.

Foranførte Bestemmelser gjælder ogsaa Fiske af Sjørør (Sjørøie) i og ved Elve, hvori Laks gaar.

De til Fangstfredskaberne i Sjøen benyttede Fæstigheder (Tonder, Plenter o. lign.) kan efter endt Fiske af vedkommende Amtmand beordres optagne, naar det ansees ønskeligt. Efterkommers

ikke saadan Ordre, kan Vorttagningen ske ved Politiets Foranstaltning. 8 April.  
No. 1.

§ 18. Fra og med 1ste September til og med 14de April er det forbudt at fælbyde, sælge, købe eller modtage Laks og at fælbyde eller sælge Sjørret.

Fra dette Forbud undtages:

- a. Fisk, som bevislig er fisket i Udlandet.
- b. Tilberedt eller stuvfrosken Fisk, der bevislig er fisket i lovlig Tid.
- c. Fisk, som bevislig er fisket med Hjælp af Dispensation fra Bestemmelserne i § 17, uden at Fiskens Udkastelse er paabudt, eller med Stang eller Haandsnøre i den for disse Redskaber tilladte Fisketid — dog kun, forsaavidt Salget m. v. sker inden fem Døgn efter den for Tilfældet lovlige Fisketids Udløb.
- d. Sjørret, der bevislig er fisket i Vasdrag eller Bielv, hvori der ikke gaar Laks, eller i Sjøen.

§ 19. Det er til enhver Tid forbudt at fiske utidig Laks (Vinterstonning), ligesaa Laks eller Sjørret af mindre Længde end 20 cm. Ligesaa er det i den Del af Vasdrag, hvori der gaar Laks eller Sjørret, forbudt at fiske Jerstbandsørret eller Røje (Rør) af mindre Længde end den nævnte.

Det er derhos til enhver Tid forbudt at sælge eller fælbyde utidig Laks samt Laks eller Ørret af mindre Længde end 20 cm.

Foransførte Forbud skal ikke være til Hinder for Salg af kunstig udklækket Yngel.

§ 20. Fra Fredag Aften Kl. 6 til Mandag Aften Kl. 6 maa intet til Fiske af Laks eller Sjørret indrettet Redskab bruges, udsættes eller forblive henstaaende saaledes, at saadan Fisk derved kan fiskes eller dens Gang forhindres; ei heller maa andre til saadant Fiske tjenlige Redskaber anvendes dertil.

Dog skal dette Forbud ikke være anvendeligt paa Rastenoter eller almindelige Sættegarn, som bruges til Fangst af Sjørret i Sjøen i større Afstand end 250 Meter fra Udløb af Elv, hvori Laks eller Sjørret gaar op, ei heller paa Stang eller Haandsnøre.

De nærmere Forskrifter, som for de forskjellige Slags Redskaber fornødiges til Opnaaelse af dette Viemed, fastsættes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, efterat Fiskeristyrernes Erklæring er indhentet.

Foransførte Bestemmelser skal ogsaa omfatte Fiske af Sjørør (Sjørøje) i og ved Elve, hvori Laks gaar.

§ 21. Til Fiske af Laks eller Sjørret maa ikke bruges bundne Redskaber med mindre Masser end 5,8 cm. mellem Knuderne, regnet fra Knudes til Knudes Midtpunkt, naar Redskabet er i vaad Tilstand. Dog skal denne Bestemmelse være uden Anvendelse paa Rastenoter og almindelige Sættegarn (§ 17), der bruges til Fangst af Sjørret i Sjøen i større Afstand end 250 Meter fra Udløb af Elv, hvori Laks eller Sjørret gaar op.

8 April.  
No. 1.

Er Redstabet en Hov, eller er det ophængt over eller ved en Foss, skal Massevidden være mindst 6,5 cm. Denne Bestemmelse har ikke Anvendelse paa Hov, der alene bruges som Hjælpe-redskab ved Fiske med Progredstaber.

Det skal være forbudt at anbringe to eller flere Redstaber bag eller nær hinanden paa saadan Maade, at Massevidden derved formindskes, eller at overtrække Garnene med Toi eller ved hvilket-somhelst andet Kunstgreb at søge at omgaa Bestemmelsen om Massevidden.

§ 22. I Teiner, Rjer (Kar) og lignende til Fiske af Laks eller Sjørret bestemte Redstaber, som bestaar af Træ, Jern eller andet stift Materiale, skal der paa den mod Strømmen vendende Side af Redstabet være mindst seks, ved Siden af hverandre, i samme Plan og saavidt muligt i Flugt med Karrets Bæg anbragte ligeløbende, ret opstaaende, cirkelrunde Sprinkler eller Spiler, hvis indbyrdes Afstand skal være mindst 5,6 cm., og som naar fra Redstabets Bund til dets Overkant, dog saa, at deres Høide over Bundten i intet Tilfælde behøver at overstige 50 cm.

Er Redstabet anbragt saaledes, at Fiskens videre Gang er sperret ved Foss eller anden Hindring, skal Spilerne anbringes i Redstabets nedre Ende og naa lige ned til det dybeste Punkt af Bundpartiet.

Er Redstabets Stilling saadan, at Fisken under visse Vandstande kan gaa videre, under andre derimod ikke, skal der anbringes saadanne Spiler saavel i Redstabets øvre som i dets nedre Ende.

Hvor Laks eller Sjørret fiskes ved Hjælp af Vands Afledning fra Brugrende eller lignende Vandløb eller fra en Del af en Foss, skal det Stængsel, som hindrer Fiskens Undviggen nedad, enten bestaa af bundet Redskab med ikke mindre Massevidde end 5,8 cm. eller være forsynet med saadanne Spiler som ovenfor bestemt.

§ 23. I Elver og lignende Redstaber, hvor Fisken føres ind af Strømmen, samt i de ved eller over Fosse ophængte Fiske-redstaber skal sammes Bund, hvis den ikke bestaar af bundet Redskab, være gjort af vandret liggende Spileverk med Abninger af mindst 50 cm. Længde og 6,5 cm. Bredde.

I Giber skal den underste Halvdel af den udad mod Elven vendende Side af Redstabet for den væsentligste Del bestaa af saadant enten liggende eller opretstaaende Spileverk; dog kan Afstanden mellem Spilerne indskrænkes til 5,5 cm.

§ 24. I Elv eller Arm af Elv maa Fiskeredskab ikke anbringes saaledes, at nogen Del af samme — herunder indbefattet Ledningsgjærder (Ledningsgarn) saavel som Stene eller andre naturlige Hindringer for Fiskens Gang, som dermed staar i Forbindelse, — befinder sig nærmere Midtstrømslinjen end en Ottendedel af Elvens eller Elvearmens Bredde ved Middelvandstand. Fjtedensfor

en Ottendedel skal gjælde en Sjettedel for Redstaber, anbragte fra 8 April. modsatte Elvebredder og i kortere Afstand fra hinanden end 100 No. 1. Meter, regnet langs Elveløbet.

Disse Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse ved Brug af Krogrebstaber, Dribgarn, Kastenot, der straks efter Udsætningen igjen inddrages, samt Hov, der umiddelbart efter Redsenkningen igjen optages af Vandet, ei heller paa Fiskeredstaber i eller ved Fosse, hvilke er lovlig anbragte for denne Løvs Fikstræden.

I den Del af Elven, som efter ovenstaaende Bestemmelse skal være fredet („friløbet“), maa ikke anbringes Stene eller andre Gjenstande, der kan antages at ville forringe Fiskens Evne eller Vilje til at gaa forbi Fiskeredstabet. Vigesaa er det forbudt at fordybe det Løb, der nedefra eller ovenfra fører ind til Fiskeredstabet („Fiskeløbet“), saaledes at dette bliver dybere end Friløbet.

Har Fiskerieieren efter nærværende Løvs Fikstræden foretaget eller foranlediget Opfyldning af Friløbet eller Uddybning af Fiskeløbet i Strid med foranstøt, og han ikke paa Forlangende omgjør det ulovlig udførte Arbejde, saasnart ske kan, skal Politiet paa Forlangende kunne gjøre dette paa Eierenes Bekostning, og forinden saa er skeet, maa Fisket ikke tages i Brug. Er saadan Opfyldning af Friløbet skeet for Lovens Fikstræden eller uden Fiskerieierenes Skyld, kan han ikke modsætte sig, at Politiet lader det oprense til den oprindelige Dybde eller, forsaavidt denne ikke kan oplyses, til samme Dybde som Fiskeløbets.

§ 25. Midtstrømslinien kan af enhver Eier eller Bruger af Fiskeri i Vassdraget samt af Distriktets Fiskeristyre eller den offentlige Paataalemyndighed forlanges bestemt ved Skjøn. Ved Bestemmelsen bliver saavidt muligt at iagttage, at der under de Vandstande, da Fisket fornemmelig foregaar, skjønnes at gaa omtrent lige meget Laks paa hver Side af Midtstrømslinien.

§ 26. Paa samme Maade skal det kunne afgjøres ved Skjøn.

- om en Del af Elven skal ansees som Arm af Elv;
- om en Del af Elven skal ansees som Foss;
- hvad der skal ansees som Elvens eller Elvearmens Bredde ved Midde Vandstand;
- hvor Grænsen skal være mellem Elv og Sjø eller mellem Elv og Vand (Indsjø).

§ 27. Inden en Afstand af 100 m. fra ethvert i Elv anbragt Fiskeredstak, der er forsynet med Ledningsgarn eller Ledningsgjærde, samt Sættegarn er det forbudt at benytte Dribgarn eller Not.

§ 28. I Fjord eller Sund maa intet til Fiske af Laks eller Sjørret indrettet staaende bundet Redstak anbringes i større Afstand fra Land end en Trediedel af Fjordens eller Sundets Bredde ved almindeligt Lavvand. I Tvivlstilfælde bestemmes Bredden ved Skjøn overensstemmende med § 42.

8 April.  
No. 1.

§ 29. Ved Udløb af Elv, Saltvandsstrøm eller Sund, hvori der gaar Laks eller Sjørret, saavel som ved saadan Elvs Udløb af Vand kan Kongen under Jagttagelse af Slutningsbestemmelsen i § 39 bestemme en Strækning, inden hvilken Kastenot med mindre Måster end 5,8 cm. mellem Knuderne saavel som Sættegarn eller lignende Redskaber ikke maa anvendes til Fangst af Fisk. Ligeledes kan han paa saadant Sted og paa samme Maade forbyde Brugen af Kastenot med større Måster end oven nævnt samt Rilenot, Laksæværp og lignende Indretning, dog at Forbudet ligeoverfor de Fiskerier, hvor saadanne Redskaber benyttedes før den i Henhold til Lov af 6te Juni 1863 stedfundne Matrikulrevision, og hvor Fiskeriet derunder blev taget i Betragtning til Forhøielse af Eienkommens Matrikultyld, ikke gaar videre, end at Redskaberne tillades benyttede i mindst tre Dogn om Ugen.

Den saaledes fastsatte Strækning skal betegnes ved tydelige Mærker. Udgifterne herved udredes af Statskassen.

§ 30. Paa samme Maade kan bestemmes:

- a. at Brugen af Drivgarn skal være forbudt i Fjorde og saavel Drivgarn som Kastenot i den Del af Vasdrag, hvori Laks gaar;
- b. at der ved Brug af Kastenot eller Drivgarn i saadant Vasdrag eller ved dets Munding skal hengaa mindst en Time mellem hver Gang, Redskabet passerer et og samme Sted, samt at det ikke maa føres over mere end to Trediedele af Vasdragets Bredde ved Middelvandsstand;
- c. at Brugen af Rilenot, Kroggarn eller lignende Redskaber, herunder ikke indbefattet almindelige Sættegarn, skal være forbudt i Vande (Indsjøer), hvori Laks gaar;
- d. at Bestemmelserne i § 27 om Fiskeri i Vasdrag skal være gjældende ogsaa for Saltvandsstrøm eller Sund, hvori Laks gaar;
- e. at i Saltvandsstrøm, Sund eller trange Fjorde, der danner Laksens Udkomstvei til Vasdrag, skal de for Laksfiske i Søen gjældende Regler være anvendelige ogsaa paa Brug af Kastenoter og Sættegarn, der benyttes til Fangst af Sjørret.

§ 31. I den Del af Vasdrag, hvori Laks gaar, skal Brugen af udstillede Krogredskaber, hvormed Laks eller Sjørret yngel kan fiske, være forbudt.

§ 32. I den Del af Vasdrag, hvori Laks eller Sjørret gaar, skal det være forbudt til Fangst af Fisk at benytte Øyster eller noget andet med Spids eller Krog forsynet Redskab, der ikke er beregnet paa at sluges af Fisken. I Søen maa saadant Redskab ikke bruges til Fiske af Laks eller Sjørret.

Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at saadant Redskab anvendes til at optage den i Garn, Teiner eller lignende Indretninger fangede Fisk eller som Hjælperedskab ved Fiskeri med Stang eller Haandsnøre.

§ 33. Det skal være forbudt til Fiskeri at betjene sig af 8 April.  
Afdæmning af Elv, hvori Laks eller Sjørret gaar. No. 1.

§ 34. Under Jagttagelse af Slutningsbestemmelsen i § 39 kan Kongen bestemme, at i Elv eller Arm af Elv, hvori Laks gaar, maa Redskaber, som er indrettede til Malefiske (Malekar, Malefister, Malemærer), ikke bruges til Fiske fra Kl. 7 Formiddag til Kl. 6 Eftermiddag samt i Tiden fra 16de November til 31te Juli, begge Dage medregnede, heller ikke i den øvrige Del af Døgnet.

De nærmere Forordninger, som fornødiges, forat disse Redskaber ikke skal hindre andre Fiskearters Gang i Vasdrag, fastsættes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, efterat Fiskeristyret har havt Anledning til at udtale sig.

§ 35. Saavel i Sjøen som i Vasdrag, hvori Laks eller Sjørret gaar, skal det være forbudt at anbringe Gjenstande, der er beregnede paa at skræmme saadan Fisk.

§ 36. I følgende Tilfælde skal Laks strafs, saavidt muligt udfadt, udkastes i Vandet:

- a. naar den er fisket i den ugentlige eller aarlige Fredningstid;
- b. naar den er utidig (Vinterstonning);
- c. naar den er fisket med bundet Redskab med mindre Masstevide end 5,8 cm. og dens Længde ikke overstiger 55 cm. fra Snudespidsen til Enden af Halefinnens midterste Straaler;
- d. naar den er fisket saaledes som nævnt i § 22, 2det, 3die eller 4de Led og ikke har den i foranstaaende Lit. c nævnte Længde.

## Kapitel 6.

### Straffebestemmelser.

§ 37. Den, som overtræder nogen af de i nærværende Lovs § 15 eller Kap. 5 indeholdte Bestemmelser eller nogen i Medhold af Kap. 5 og Kap. 7 udfærdiget Forordning, eller som medvirker dertil, straffes med Bøder.

§ 38. Ulovlig benyttet Fiskeredskab samt ulovlig fisket, faldt, solgt eller kjøbt Fisk eller sammes Værdi kan inddrages.

## Kapitel 7.

### Forstjellige Bestemmelser.

§ 39. Kongen kan meddele følgende Dispensationer fra eller paahvde efternævnte Skjærper af nærværende Lovs Fredningsbestemmelser:

- a. indskrænke eller udvide den aarlige Fredningstid;
- b. forlorte den ugentlige Fredningstid;
- c. forlænge den ugentlige Fredningstid indtil fire Døgn for alle andre Redskaber end Laksæverp, Krogredskaber og Redskaber,

8 April.  
No. 1.

- anbragte ved det aabne Hav, samt indtil fem Døgn for faststaaende Fisseredstaber i eller ved Fosse, ved hvilke Laksens Opgang stanfer, og for lignende Redstaber, som nyder godt af Undtagelsen i denne Lovs § 24, 2det Led;
- d. fastsætte Fritagelse fra eller Indskrænkning i Bestemmelserne om Maftevidden i bundne Redstaber (§ 21), Spileafstanden i Teiner, Slør og lignende (§§ 22 og 23) samt fra de i §§ 27 og 31 indeholdte Forbud mod Brug af Driwgarn eller Not og af udstillede Krogreddstaber;
  - e. for særlige Tilfælde dispensere fra Forbudet i § 32 mod Brug af Lyster o. dl.;
  - f. for enkelt Tilfælde eller for enkelt Elv eller for Del af saadan formilde eller stærpe Bestemmelserne i § 24 om den mindste Afstand fra Midtstrømslinien;
  - g. dispensere fra Bestemmelserne i § 36 Lit. c og d om Udfastelse af Undermaals Fisk.

Dog maa saadan Bestemmelse ikke afgives uden efter forudgaaende Udtalelse fra vedkommende Fiskeristyre og Amtsthing og efter Anbefaling af mindst én af disse Myndigheder.

§ 40. Efter Anbefaling af vedkommende Fiskeristyre kan Kongen eller den, han dertil bemyndiger, bestemme, at alle til Laks eller Sjørretfiske indrettede bundne Redstaber under Brugen skal være mærkede med Gierens Navn eller Mærke. De fornødne nærmere Forskrifter angaaende Mærkningsmaaden m. v. kan fastsættes af vedkommende Fiskeristyre.

§ 41. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan paahbyde, at Indtagssrender og Afløb ved industrielle Anlæg skal være forsynede med Gitter for at hindre Laks eller Sjørret fra at beskades ved Turbiner eller lignende Indretninger og med fornøden Abning til Gjennemgang for nedgaaende Fisk, samt fastsætte de fornødne nærmere Forskrifter om Gitterets og Abningens Indretning og Anbringelse m. v.

§ 42. De i denne Lov omhandlede Skjøn afholdes af Lensmanden og to af Sorensfriveren (Fogden) opnævnte Skjønsmænd, der tages af det i § 18 i Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 nævnte Udvalg, men saaledes, at Mænd fra hvilket som helst Herred i Fiskeridistriktet kan vælges. Ligger Aastedet i By eller inden flere Lensmandsdistrikter, bestemmer Politimesteren, hvilken Lensmand der skal bestyre Forretningen.

Til Skjønnet varsles med saadan Frist som for Indkaldelse til Forligelseskommissionen bestemt Giere eller Brugere af de Fiskerier, der nærmest støder til den Strækning, for hvilken Skjøn efter Retsvirens Forlangende skal afgives, samt Formanden i vedkommende Fiskeristyre.

De under Skjønnsforretningen benyttede Udgangspunkter for

Maalingen, hvor saadan foretages, bør tydelig betegnes og afmærkes paa Strandsbredden, helst i jordsfaste Stene eller Fjeld. 8 April.  
No. 1.

Naar et Skjøn er afholdt, skal en Udskrift af Forretningen udlægges til Eftersyn paa Lensmandens Kontor, og Rekvirenten har at bekendtgjøre paa den i Distriktet sædvanlig brugte Maade, at Skjønnet er afholdt, og at Udskrift er udlagt som nævnt.

Inden seks Uger efter den sidste Besjendtgjørelse kan Skjønnet saavel af Rekvirenten og enhver af dem, der ifølge ovenanførte skulde varsles, som af enhver Fiskeriberettiget i Vasdraget, om Skjønnet angaar et saadant, paaantes til Overskjøn, der afholdes under Sorenskriverens Bestyrelse af seks paa samme Maade som ved Underskjønnet opnævnte Mænd, og hvortil Indvarsling sker som til Underskjønnet.

Lensmanden tilkommer for hver Dag, Forretningen varer, en Betaling af 4 Kroner samt lobbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse.

Omkostningerne ved Skjøn, optagne efter Foranstaltning af Baatalemyndigheden, udredes af Delinkventfondet. Forøvrigt udredes Omkostningerne ved Underskjøn som Regel af Rekvirenten; dog kan Skjønretten ved Skjøn angaaende Fiske, der tilhører andre end Rekvirenten, saavel som ved Overskjøn bestemme, at Omkostningerne i det Hele eller for en Del skal udredes af den, hvem Skjønnet gaar imod.

Naar der bevislig er indtraadt nogen Forandring af Elveløb, eller naar fem Aar er forløbne siden Skjønnetts Afholdelse, kan nyt Skjøn forlanges.

§ 43. Vedkommende Fiskeriinspektør skal være berettiget til, uanset de i denne Lov fastsatte Forbud mod Fiskeri med visse Redskaber eller til visse Tider, at fiske eller under Anordning af de Forskrifter, som til Forebyggelse af Misbrug ansees fornødne, lade fiske Vaks eller Sjørret af hvilken som helst Størrelse, forsaavidt saadant sker i videnskabeligt Diemed eller for at skaffe Rogn til Udfækningsapparater.

§ 44. Med Undtagelse af Kap. 1 samt §§ 15, 18, 19, 29, 32, 33, 35, 39, Lit. e og sidste Punktum, 41, 43, 46 og 47 saavel som § 37, forsaavidt angaar Overtrædelse af nogen af de førnævnte Paragrafer, bliver nærværende Lov uden Anvendelse paa de Vasdrag og Bølge, hvori Sjørret, men ikke Vaks gaar op.

Dog kan Grænsen mellem saadan Elv og Sjøen eller Indsø (Vand) fastsættes ved Skjøn overensstemmende med § 26, jfr. § 42. Vigesaa kan Rongen efter Andragende fra vedkommende Herredsfyre og Amtsting bestemme, at Loven ogsaa iøvrigt i det Hele eller for en Del skal være gjældende for deslige Vasdrag eller Bølge.

Omvendt kan Rongen under Jagttagelse af Slutningsbestemmelsen i § 39 bestemme, at specielt nævnte Vasdrag eller Bølge,

8 April. hvori der kun undtagelsesvis gaar Laks, skal betragtes som Vasdrag, hvori Laks ikke gaar op.

§ 45. Hvorvidt denne Lov bliver at anvende paa Vasdrag eller Fjord, der danner Grænse mod Naborige, bestemmes af Kongen, der skal være bemyndiget til for Norges Vedkommende at fastsætte Regler for Fiskeriet uden at være bunden til de i den almindelige Fiskerilovgivning indeholdte Bestemmelser.

Ligesaa kan Kongen for det til saadant Vasdrag eller Fjord stødende Distrikt under Jagttagelse af Slutningsbestemmelserne i § 39 meddele Dispensation fra nærværende Lovs Fredningsbestemmelser i større Udstrækning end ovenfor i nærværende Lov nævnt.

§ 46. Ved Udtrykket „Laks“ forståes i nærværende Lov kun Laks, som forekommer i Sjøen eller i den Del af Vasdragene, hvortil den derfra har Afgang, ikke derimod Venerlaks eller Laks, der er indplantet i Indlandsdistrikterne.

Udtrykket „Sjørret“ skal omfatte enhver Ørret, som opholder sig i Sjøen eller fra denne er gaaet op i Vasdrag, uanset Lokalbenevnelse (saasom Blege, Blænkje, Sjøblis, Strænding, Sjøfj, Sjøaure, Jæbøl, Kludd, Graaørret, Blankørret, Laksørret m. fl.).

§ 47. Denne Lov træder i Kraft 14de April 1905. Fra samme Tid ophæves Lov om Fredning af Laks og Sjørret m. v. af 20de Juni 1891 med Tilfølgelse af 27de Juli 1892, 26de Juni 1893, 23de Juli 1894, 3die April 1895, 28de Mai 1898, 22de December 1900 og 20de December 1902.

Dog forbliver Funktionstiden for de nærværende Fiskeristyrers Medlemmer upaavirket af nærværende Lov. Fiskeristyret har ogsaa efter Lovens Ikrafttræden at foretage Udligning i Medhold af Lovens af 20de Juni 1891 § 30, forsaavidt saadant fornødiges til Dækfelse af Opsynsudgifter, der er paaløbne for dette Tidspunkt.

Videre ophæves Norske Lovs 5te Bog 11te Kapitel samt §§ 3 og 6 i Kongelig Resolution af 27de Mai 1775 angaaende Bopladseres Udvisning i Finmarken m. v., forsaavidt Bestemmelserne strider mod nærværende Lov.

Følgende Bestemmelser, der af Kongen eller anden offentlig Myndighed er afgivne i Medhold af nu eller tidligere gjældende Lovgivning om Laks- og Sjørretfiskerierne, forbliver upaavirkede af nærværende Lov:

a. Dispensationer (o: Undtagelser i formildende Retning) fra Bestemmelserne i Lovens af 20de Juni 1891 § 1 (om Marsfredningen), § 3 (om Ugefredning), §§ 5—7 (om Fiskerestabernes Indretning), § 8 (om Udkastelse af fanget Fisk), § 10 (Forbud mod Brug af Line m. v.), § 12 (om Fiskerestabers Afstand fra Midtstrømslinien), § 16 (Forbud mod Brug af Drivgarn eller Rot) og § 20 (Forbud mod Brug af Lyster);

- b. de af Fiskeriinspektøren i Medhold af Lov af 20de Juni 1891 § 24 meddelte Tilladelser til Fangst af Stamfiske m. v.; 8 April. No. 1.
- c. Resolutioner om Udvidelse af den aarlige Fredningstid (Lov af 20de Juni 1891 § 1);
- d. Resolutioner om Fredning af Elveudløb (Lov af 20de Juni 1891 § 17 og Lov af 23de Mai 1863 § 3);
- e. Resolutioner om Forbud mod Brug af Drivgarn i Fjorde og Vasdrag samt om Brugen af Rastenot eller Drivgarn i Vasdrag eller ved dets Munding (Lov af 20de Juni 1891 § 18);
- f. Resolutioner, hvorved der i Medhold af Lov af 20de Juni 1891 § 19 er givet Bestemmelserne i samme Lovs §§ 16 og 17 Anvendelse paa Saltvandsstrøm eller Sund;
- g. Skjøn angaaende Midtstrømslinjen i Vasdrag m. v. (Lov af 20de Juni 1891 §§ 13 og 14 samt tilsvarende Bestemmelser i ældre Love);
- h. de af Kongen eller vedkommende Regjeringsdepartement afgivne Bestemmelser om Landets Inddeling i Fiskeridistrikter (Lov af 20de Juni 1891 §§ 27 og 33);
- i. den i Medhold af Lov af 20de Juni 1891 § 27 udfærdigede Instruks for Opsynsmændene;
- j. Resolutioner om Fiskeriet i Grænsevasdrag og Grænsefjorde (Lov af 20de Juni 1891 § 38).

Dog skal, bortset fra Resolutioner, afgivne i Medhold af Lov af 20de Juni 1891 §§ 17—19, ingen af foranstøttede Bestemmelser være til Hinder for Fiske af Sjørret i Sjøen i den Udstrækning, hvori dette ifølge nærværende Lov er tilladt.

De nu gjældende Resolutioner, hvorved der er foretaget Skjærpelser af Reglerne om den ugentlige Fredningstid (Lov af 20de Juni 1891 §§ 3 og 4), forbliver, forsaavidt de angaar Laksefiske saavel i Sjøen som Elvene og Sjørretfiske i Lakseelve, i Kraft i to Aar fra nærværende Lovs Ikrafttræden, hvorimod de, forsaavidt de angaar Sjørretfiske i Sjøen, bortfalder ved Lovens Ikrafttræden.

Det samme skal gjælde, hvor der i Medhold af Lov af 23de Juli 1894 er gjældende en ugentlig Fredningstid af to Døgn.

De for Tiden gjældende Dispensationer fra Bestemmelserne om Tiden for Kjøb og Salg af Laks og Sjørret (Lov af 20de Juni 1891 § 2) samt Bestemmelser, afgivne i Medhold af samme Lovs § 19, om Anvendelse af Lovens §§ 12—15 paa Saltvandsstrøm eller Sund bortfalder ved nærværende Lovs Ikrafttræden.

De for Tiden gjældende Regler for Redskabers Behandling i den ugentlige Fredningstid (jfr. Lov af 20de Juni 1891 § 3) og den nærværende Ordning af Opsynet ved Laksefiskerierne (jfr. nævnte Lovs § 27) forbliver bestaaende, indtil Bestemmelser desangaaende i Medhold af nærværende Lov bliver afgivne.

8 April.  
No. 1. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 8de April 1905.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Sygdom:

**Gustaf.**

(L. S.)

I Statsministerens Fravær:

E. Hagerup Bull.

Lehmann.

8 April.  
No. 2.

## Lov

om Afgift af Arb.

**Vi Oscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 27de Mars dette Aar, saalydende:

### Kapitel 1.

Almindelige Bestemmelser om Afgiftspligten og Afgiftens Beregning.

§ 1. Af Arvemidler bestaaende i fast Gods med Tilbehør samt af Rettigheder over saadant Gods bliver Arveafgift at erlægge:

1. naar Godset er beliggende inden Rigets Grænser;
2. naar Arveladeren ved sin Død havde Bopæl inden Riget, og der i det fremmede Land, hvori Godset er beliggende, ikke svares Arveafgift af samme.

Alf andre Arvemidler bliver uden Hensyn til, hvor Midlerne befinder sig, Arveafgift at erlægge, forsaavidt Arveladeren ved sin Død havde Bopæl inden Riget.

§ 2. Afgiften erlægges af Arvens Nettobeløb. Til Fradrag kommer Gjæld, Omkostningerne ved Arveladerens Begravelse samt, forsaavidt angaar de i denne Lovs Kapitel 2 omhandlede Boer, Omkostningerne ved Boets Opgjør; derimod kommer Afgiftens eget Beløb ikke til Fradrag.

Testamentarisk Bestemmelse om, at Afgiften af et Arvebeløb ikke skal erlægges af vedkommende Arvings Lod, men udredes af Boets øvrige Midler eller af en anden Arving, bliver uden Indflydelse paa Afgiftsberegningen.

Naar Arveladeren var bosat i Udlandet, og Afgift skal erlægges af fast Gods inden Riget med Tilbehør eller af Rettigheder over fast Gods inden Riget, bliver alene at fradrage den paa Godset hvilende Pantegjæld.

8 April.  
No. 2.

§ 3. Forpligtelsen til at erlægge Afgift indtræder i Almindelighed ved Arveskifte. Dette kan — udenfor Tilfælde, hvor den gjenlevende Ugteskælle ved gjenfaldigt Testamente indrømmes Ret til at forblive hensiddende med sit og forstafvodes Føllesbo uskiftet — ikke ved testamentarisk Bestemmelse med Virkning for Afgiftens Erklæggelse udskydes til et senere Tidspunkt end Arveladerens Død.

Af Arvemidler, som skal tilfalde nogen under en Betingelse, pligtes Afgift først, naar Betingelsen indtræder. Skal Arvingen først erholde Arvemidlerne ved et senere Tidspunkt end Arveskiftet, kan vedkommende Regjeringsdepartement give Udsættelse med Afgiftens Betaling til det paagjældende Tidspunkt.

Forbliver længstlevende Ugteskælle hensiddende i uskiftet Bo med forstafvodes Livsarvinger, indtræder Afgiftspligten først, naar længstlevende afdør ved Døden, eller i Tilfælde ved det tidligere Tidspunkt, da Skifte paabegyndes. Dog skal Afgiftspligten anses indtrædt ved Arveskiftet for Arving, som inden seks Maanedes efter samme fremsætter Begjæring derom.

§ 4. Naar et Arvebeløb er behestet med Pension, eller dets Afkastning for kortere eller længere Tid skal tilfalde nogen, der ikke bliver Kapitalens Eier, bliver denne sidste, forsaavidt angaar Kapitalen eller et Beløb modsvarende Pensionens 25-dobbelte Beløb, først afgiftspligtig ved det Tidspunkt, Pensionen eller Indtægtsnydelsen ophører.

Denne Regel gjælder dog ikke, naar der af Arveladeren er oprettet et Legat under egen Bestyrelse. Selv om Aftastningen af de for Legatet bestemte Midler foreløbig helt eller delvis skal tilfalde særskilt angivne Personer, pligtes der i saa Fald straks ved Arveskiftet Afgift af alle de nævnte Midler; derimod bliver særskilt Afgift ikke at erlægge af Indtægtsnydelserne (jfr. §§ 5—11).

§ 5. Værdien af Livrenter, livsvarige Brugsrettigheder og andre Indtægtsnydelser, der er indskrænkede til den Berettigedes eller en andens Persons Levetid, bestemmes efter den Persons Alder, ved hvis Død Nydelsen ophører. Værdien sættes, hvis Vedkommendes Alder, naar Afgiftspligten indtræder, er 15 Aar eller derunder, til det

|                                                       |                                 |   |  |             |
|-------------------------------------------------------|---------------------------------|---|--|-------------|
|                                                       |                                 |   |  | 18-dobbelte |
| over 15 Aar indtil 25 Aar, til det                    | 17=                             | — |  |             |
| " 25 — 35                                             | 16=                             | — |  |             |
| " 35 — 45                                             | 14=                             | — |  |             |
| " 45 — 55                                             | 12=                             | — |  |             |
| " 55 — 65                                             | 8 <sup>1</sup> / <sub>2</sub> = | — |  |             |
| " 65 — 75                                             | 5=                              | — |  |             |
| " 75 — 80                                             | 3=                              | — |  |             |
| " 80 Aar til det dobbelte af Nydelsens aarlige Beløb. |                                 |   |  |             |

8 April.  
No. 2.

§ 6. Hvis Varigheden af en Indtægtsnydelse, der tilkommer en enkelt Person eller flere Personer i Fællesskab, er afhængig af flere Personers Levetid paa den Maade, at Nydelsen ophører ved en hvilken som helst af de nævnte Personers Død, bestemmes Kapitalværdien efter § 5, idet den ældste Person's Alder lægges til Grund for Beregningen.

Skal en Indtægtsnydelse af samme Art ophøre ved den længstlevende Person's Død, sker Beregningen paa Grundlag af den yngste Person's Alder.

§ 7. Ved stedsbarende Indtægtsnydelser beregnes Arveafgiften af det 25-dobbelte af Nydelsens aarlige Beløb.

Kapitalværdien af Indtægtsnydelser, hvis Varighed er begrænset til et bestemt Tidsrum, bestemmes efter den som Anhang til nærværende Lov føiede Tabel. Er Nydelsens Varighed desuden afhængig af en eller flere Personers Levetid, bliver herunder at iagttage, at den Kapitalværdi, der fremgaar af en Beregning efter Reglerne i §§ 5 og 6, ikke overstrides.

Kapitalværdien af Indtægtsnydelser af ubestemt Varighed ansættes — forsaavidt ikke Reglerne i §§ 5 og 6 kommer til Anvendelse — til det femdobbelte af Nydelsens aarlige Beløb. Dog bliver Værdien, hvis det kan godtgøres, at Nydelsen ikke vil vare over eller under et vist Tidsrum, ikke at ansætte over eller under det Beløb, som vilde fremkomme ved Anvendelsen af den nærværende Lov vedføiede Tabel paa en til det paagældende Tidsrum begrænset Nydelse.

§ 8. Er en Indtægtsnydelse tillagt flere Personer efter hinanden, bliver Afgift i Overensstemmelse med foranstaaende Regler at beregne, hver Gang en ny Person bliver berettiget til Indtægten.

Afgiftsatsen bestemmes efter det Forhold, hvori Vedkommende staar til Arveladeren, og Afgiftspligten indtræder for hver enkelt Arving ved det Tidspunkt, da den paagældende Indtægtsnydelse tilfalder ham.

§ 9. Naar Gods tilhørende Stamhuse eller Fideikommissier gaar over til ny Indehaver, beregnes Arveafgift overensstemmende med Reglerne i § 5. Afgiftsatsen bestemmes efter Slægtskabsforholdet mellem den sidste Indehaver af Godsset og Erhververen.

§ 10. Ophører en Indtægtsnydelse, forinden et Aar er hengaet, ansættes Kapitalværdien efter Nydelsens virkelige Varighed. Er Afgiften allerede betalt, bliver det for meget erlagte at tilbagebetale Vedkommende.

§ 11. Det aarlige Beløb af en Renteindtægt, hvis Størrelse ikke er paa det rene, ansættes til 4 pCt.

§ 12. Hvis længstlevende Egtefælle, der hensesidder i ugiftet Bo med forstafdødes Livsarvinger, til nogen af disse, som ikke

allerede har berigtiget Afgiften af den ham tilfaldne Arv (§ 3 i 8 April. Slutningen), bortgiver Midler, som tilhører Voet, opstaaer straks No. 2. Forpligtelse til at erlægge Afgift af de paagjældende Midler. Det samme gjælder, naar længstlevende, der i Genhold til gjenfaldigt Testamente hensidder med sit og førstafdødes Fællesbo uskiftet, bortgiver Midler af Voet til nogen af førstafdødes Arvinger, idet i saa Fald Arveskaldet for disse Midlers Vedkommende, forsaavidt Arveafgiften angaar, skal ansees foregaaet ved det Tidspunkt, da de bortgives.

Hvor Villighed findes at tale derfor, kan vedkommende Regeringsdepartement eftergive Arveafgift af Gaver som i denne Paragraph omhandlet.

§ 13. Har Egtfæller i en fælles sidste Viljeserklæring indsat Slægtninger af den ene eller begge Egtfæller til Arvinger, og det er uvist, fra hvilken af Egtfællerne Arven hidrører, skal Arven ansees som kommende fra den med den afgiftspligtige nærmest beslagtede Egtfælle, saa langt dennes Lod rækker.

I de i § 12 omhandlede Tilfælde bliver ved Afgiftsberegningen de bortgivne Midler at anse som Arv efter førstafdøde.

## Kapitel 2.

Angaaende Afgiftens Erlæggelse i Boer, der behandles af den offentlige Skifteret eller af overordentlige Skifteforvaltere (herunder Testamentsfuldbyrdere).

§ 14. Naar offentligt Skifte foretages, eller Voet behandles af overordentlige Skifteforvaltere, sker Afgiftens Beregning paa Grundlag af Skiteopgjøret.

§ 15. Skifteforvalteren (den ordentlige eller overordentlige) har at afholde Afgiften af Voets Midler og er ansvarlig for, at Afgiften ved Forsaldstid erlægges.

Afgiften forfalder til Betaling ved Voets Slutning. Naar Afgiftspligten efter Bestemmelserne i §§ 3, 4 og 8 først indtræder ved et senere Tidspunkt end Voets Slutning, bør der stilles Sikkerhed for den hyderligere Afgift, der kan blive at erlægge.

Naar der sker foreløbige Udlodninger i et Bo, forinden dette endelig opgjøres, er Skifteforvalteren forpligtet til at meddele vedkommende Oppebørselsbetjent Underretning herom og at indbetale til denne pligtig Afgift af de udloddede Midler.

Er et Bo, som behandles af overordentlig Skifteforvalter, ikke sluttet fem Aar efter Arveskaldet, er Skifteforvalteren forpligtet til at afgive til vedkommende Oppebørselsbetjent et efter bedste Skjon affattet Opgjør af det hele Bo og samtidig at erlægge den hele efter Opgjøret pligtige Afgift. Naar Skiftet sluttes, og endeligt Opgjør foreligger, bliver Afgiftsberegningen at berigtige enten ved Erlæggelse af hyderligere Afgift eller ved Tilbagebetaling.

8 April.  
No. 2.

Er Afgiften ved Skifteforvalterens Forsømmelse helt eller delvis ikke bleven betalt, kan det Offentlige hos hver enkelt Arving indtale den paa ham faldende Afgift eller holde sig til Skifteforvalteren for det hele uberigtigede Beløb.

§ 16. Overordentlige Skifteforvaltere har, naar det under deres Bestyrelse staaende Bo henstaar usluttet over et Aar efter Dødsfaldet, til vedkommende Oppebørselsbetjent at indsende Indberetning om Grunden til, at Slutning ikke har fundet Sted. Saadan Indberetning bliver senere aarlig at gjentage saa længe, indtil Skiftebehandlingen er tilendebragt.

Ved Boets Slutning har de overordentlige Skifteforvaltere til Oppebørselsbetjenten at indbetale den pligtige Afgift eller Rest af samme og samtidig at indlevere en fuldstændig Udskrift af Skistepgjøret. De er tillige forpligtede til paa Forlangende at meddele Oppebørselsbetjenten alle Oplysninger, der kan være af Betydning ved Afgiftens Bestemmelse.

Indbetales ikke den pligtige Afgift af de overordentlige Skifteforvaltere inden fire Uger efter Forsaldstid, erlægges 5 pCt. Rente fra Forsaldstid, og til Betalingen sker.

### Kapitel 3.

Angaaende Afgiftens Erlæggelse i Boer, der uden Skiftebehandling overtages af Arvingerne.

§ 17. Naar myndig og nærværende Arving selv overtager Arven eller flere Arvinger deler sig imellem uden Skifterettens Mellemkomst, beregnes Afgiften efter Arvens Beløb ved Arvesfaldet eller det senere Tidspunkt, da Afgiftspligten opstaar. I Bo, som først behandles af den offentlige Skifteret eller af overordentlige Skifteforvaltere og senere overtages af selvstændige Arvinger, bliver Afgiften dog ikke at beregne af Boets Midler før ved det Tidspunkt, da denne Overtagelse finder Sted.

Arvingerne drager selv Omsorg for Afgiftens rigtige Erlæggelse og hester for den pligtige Afgift en for alle og alle for en uden Hensyn til, om der pligtes Afgift af den dem selv tilfaldne Arv eller ikke. Personer, der alene er tillagt bestemte Gjenstande eller Summer eller en vis Indtægt, hester dog kun for den Afgift, der pligtes af de dem selv tilfaldne Midler.

§ 18. Arvingerne har inden en Frist af seks Maaneder, regnet fra Arvesfaldet eller i det i § 17, 2det Punktum omhandlede Tilfælde fra det Tidspunkt, da Arvingerne overtager Boet, at indlevere Arveanmeldelse til vedkommende Oppebørselsbetjent. Rigtigheden af Arveanmeldelsens Indhold bekræftes af Arvingerne paa Ere og Samvittighed.

I de i § 12 omhandlede Tilfælde skal Arveanmeldelse indleveres, saasnart Midlerne bortgives.

Arveanmeldelsen skal indeholde:

8 April.  
No. 2.

1. En fuldstændig Fortegnelse over Boets Aktiva og Passiva.
2. En udtømmende Forklaring om de Forhold, der er bestemmende ved Afgiftens Fastsættelse.

Foraauidt der er udstedt Proklama, som endnu ikke er udløbet, og Gjelden af den Grund ikke med Bestemthed kan opgives, skal Tillægsanmeldelse herom afgives, saasnart Proklamaet er udløbet. Kan af andre Grunde ikke alle nødvendige Oplysninger meddeles paa det Tidspunkt, da Arveanmeldelsen indgives, skal yderligere Anmeldelse afgives, saasnart dertil er Anledning.

De nærmere Bestemmelser om Arveanmeldelsens Form gives af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 19. Saafremt i et Bo Arveafgift alene pligtes af Personer, hvem bestemte Gjenstande eller Summer eller en vis Indtægt er tilfaldt, kan Arveanmeldelsen begrænses til at omfatte den afgiftspligtige Del af Boet.

Arveanmeldelse udtræbes ikke i Boer, som ved Attest fra vedkommende Stiftesforvalter eller Lensmand godtgøres ikke at være afgiftspligtige.

§ 20. Fristen for Arveanmeldelsens Indgivelse kan af vedkommende Regjeringsdepartement tillades forlænget, foraauidt særegne Grunde gjør det paa krævet.

§ 21. Forpligtelsen til at afgive Arveanmeldelse paahviler alle Arvinger i Forening uden Hensyn til, om de har at svare Afgift af den dem tilfaldne Arv eller ikke. Foraauidt det er forbundet med usorholdsmæssigt Besvær at opnaa nogen Arvings Medvirkning ved Arveanmeldelsens Udfærdigelse, kan den afgives af de øvrige Arvinger. Den bliver da at ledsage af en Forklaring om de Omstændigheder, der har bevirket, at den ikke er understreuet af samtlige Arvinger.

Er nogen Arving mindreaarig, skal Arveanmeldelsen tillige underskrives af dennes Kurator.

Har Arvingerne bemyndiget en eller flere Personer til at foretage Boets Deling, kan Arveanmeldelsen paa deres Vegne udfærdiges af vedkommende Befuldmægtigede.

§ 22. Arvingerne har i Arveanmeldelsen efter bedste Skjon at angive Værdien af Formuesgjenstande, der ikke bestaar i kontante Midler.

Finder Arvingerne ikke selv at kunne afgive de fornødne Skjon til Værdisættelse af faste Eiendomme eller andet Arvegodt, kan de lade Værdisættelserne udføre af tvende troværdige Mænd. Dersom Arvingerne ikke efterkommer Forpligtelsen, eller hvis den af dem eller af Mænd paa deres Vegne afgivne Værdiansættelse ikke godtages af Oppebørselsbetjenten og Enighed med Arvingerne ikke opnaaes, er Oppebørselsbetjenten berettiget til med Departementets

8 April. Samthkke at lade vedkommende Formuesgjenstand værdsætte ved en No. 2. Takstationsforretning.

Denne, der afholdes uden forudgaaende Forligsmægling og uden Stævning til Arvingerne, berammes af Dommeren efter Begjæring fra Oppebørselsbetjenten, der har at godtgjøre, at en af de afgiftspligtige Arvinger mindst fire Uger forud er meddelt skriftlig Underretning om, at Taksten vil blive begjæret afholdt. Om Tidspunktet for Takstens Holdelse skal Dommeren i umiddelbar Forbindelse med Berammelsen underrette den af de afgiftspligtige Arvinger, hvem den ovennævnte Meddelelse har været givet.

Overtakst kan afholdes efter Foranledning af enhver af Parterne.

§ 23. Omkostningerne ved den i forrige Paragraf omhandlede Takst bæres af Arvingerne, saafremt enten disse har undladt at efterkomme Forpligtelsen til Værdiangivelse eller den ved Taksten fremkomne Ansættelse er mere end en Femtedel høiere end den fra Arvingerne hidrørende Værdiangivelse.

Omkostningerne ved Overtakst bæres af Arvingerne, naar Overtaksten er begjæret af dem og der ikke ved samme opnaaes nogen lavere Ansættelse.

§ 24. Finder Oppebørselsbetjenten ikke at kunne godtage Værdiangivelsen for uvisse Fordringer og andre Formuesgjenstande, hvis Værdi ikke straks lader sig bestemme, kan han indkræve Afgiften af den angivne Værdi og forbeholde Berigtigelse af Værdiangivelsen i Forbindelse med deraf flydende Efteropkrævning eller Tilbagebetaling af Afgift, naar det har vist sig, til hvilken Værdi den paagjældende Fordring eller Formuesgjenstand kan ansættes.

§ 25. Oppebørselsbetjenten har at prøve Arveanmeldelsens Rigtighed og Fuldstændighed i enhver Henseende.

Enhver Arving er uden Hensyn til, om han pligter Afgift af den ham tilfaldne Arv eller ikke, forpligtet til paa Forlangende at meddele de Oplysninger, der kan være af Betydning ved Afgiftens Bestemmelse. Den samme Forpligtelse paahviler mulige af Arvingerne valgte Befuldmægtigede.

Testamenter, Gavebreve og andre Dokumenter, der forefindes i et Bo, og som kan være af Betydning ved Afgiftens Beregning, skal paa Forlangende forelægges Oppebørselsbetjenten.

§ 26. Naar Afgiften af Oppebørselsbetjenten er udregnet, skal han meddele vedkommende Afgiftspligtige en Beregning, som angiver Beløbet af den afgiftspligtige Masse saavel som af hver enkelt Arv, Slægtsskabsforholdet samt det Afgiftsbeløb, der skal lægges af hver enkelt Afgiftspligtig. Samtidig meddeles de Afgiftspligtige fornøden Underretning med Hensyn til Afgiftens Indbetaling.

§ 27. Afgiften forfalder til Betaling et Aar efter Arbejdet eller i det i § 17, 2det Punktum omhandlede Tilfælde, et Aar, efterat Arvingerne har overtaget Boet. Dog kan Afgift ikke kræves erlagt, før der er hengaaet fire Uger efter Afgiftspligtens Indtræden (jfr. §§ 3, 4 og 8). I de i § 12 omhandlede Tilfælde forfalder Afgiften til Betaling fire Uger efter det Tidspunkt, da Afgiftspligten indtræder.

Fra Forfaldstid, indtil Betaling sker, erlægges af Afgiftens Beløb 5 pCt. aarlig Rente.

§ 28. Er der i Boet udstedt Proklama, kan Arvingerne forlange Udsættelse med Betalingen af Afgiften indtil 4 Uger efter Proklamaets Udløb, selv om det i foregaaende Paragraf nævnte Tidspunkt derved overskrides.

Bekommende Regjeringsdepartement kan, naar Omstændighederne gjør det paakrævet, mod saadan Sikkerhed, som det finder tilstrækkelig, tilstaa Udsættelse med Afgiftens Erlæggelse.

I alle Tilfælde bliver Renter af Afgiftsbeløbet at erlægge fra den i § 27 fastsatte Forfaldstid.

§ 29. De Forpligtelser, der ved Bestemmelserne i dette Kapitel er paalagt Arvinger i Boer, hvor Arveafgift bliver at svare, skal ogsaa paahvile en længstlevende Egtefælle, som skifter med forstafdødes Arvinger eller til nogen af disse bortgiver Fællesboet tilhørende Midler.

#### Kapitel 4.

##### Forskjellige Bestemmelser.

§ 30. Ethvert Dødsfald bliver straks af Afdødes nærmeste Slægtninger eller andre Bekommende, som maatte være tilstede, at anmelde for Skifteretten, der antegner Anmeldelsen i en dertil indrettet Protokol. I Landdistrikterne er det tilstrækkeligt, at Anmeldelsen sker til Lensmanden, som har at gjøre Indberetning til Sorenskriveren om anmeldte Dødsfald minst én Gang maanedlig.

I Distrikter, hvor stedlige Forhold gjør det paakrævet, kan Amtmanden, efterat vedkommende Herredsstyre eller Sognestyre har havt Udgang til at udtale sig om Sagen, bemyndige en anden til paa Lensmandens Begne at modtage Dødsanmeldelser. Bekommende har i Tilfælde at føre nøiagtig Fortegnelse over de indkomne Anmeldelser og mindst én Gang maanedlig sende Indberetning til Lensmanden om disse.

Personer, som anmelder Dødsfald, er forpligtede til paa Forlangende at oplyse, hvad de ved om Afdødes Formuesforhold.

§ 31. Skifteretten har at afgive Opgave over afgiftspligtige Boer og at indbetale oppebaaren Afgift overensstemmende med af vedkommende Departement givne nærmere Regler.

8 April.  
No. 2.

8 April.  
No. 2.

§ 32. Vedkommende Regjeringsdepartement har Afgang til hvor en noiagtig Beregning af de for Afgiftens Størrelse bestemmende Værdier efter Befølgelsen af de i nærværende Lovs første Kapitel indeholdte Forskrifter vilde støde paa særlige Vanskeligheder, at godtage som fuld Arveafgift en Affindessum, bestemt ved Overenskomst med vedkommende Afgiftspligtige.

Naar Arveafgift skjøntes at være uerholdelig, er Departementet berettiget til at frasalde Kravet paa samme.

§ 33. Arveafgift, der ikke betales ved Forsaldstid, kan indrives ved Udpantning hos en eller flere af de for Afgiften ansvarlige Personer i disses egen Formue eller i Boets Midler.

Det samme gælder de i § 23 omhandlede Omkostninger.

§ 34. Forelæg af Bøder for Undblivelse af at afgive behørig Arve-Anmeldelse eller at meddele nogen for Afgiftserlæggelsen paabuden Oplysning saavel som for Undblivelse af at afgive den i § 30 foreskrevne Anmeldelse udfærdiges af vedkommende Regjeringsdepartement eller efter dets Anmodning af anden Myndighed.

§ 35. Nærværende Lov træder straks i Kraft. Samtidig ophæves Lov om Afgift af Arv af 20de Mai 1899.

Bestemmelsen i § 3, sidste Led kommer ogsaa til Anvendelse i ældre Boer, hvormed længstlevende Egtfælle henfaldet i Arve, forsaavidt Afgift ikke er erlagt af vedkommende Arvinger før Lovens Ikrafttræden.

Bestemmelsen i § 15, 3die Led kommer ogsaa til Anvendelse paa foreløbige Udblodninger, som efter Lovens Ikrafttræden iværksættes i ældre udluttet Bo. Ingen saadan Udblodning maa finde Sted, uden at der samtidig til vedkommende Oppebørselsbetjent med fornøden Forklaring ogsaa indbetales Arveafgift, som maatte pligtes af tidligere i Boet foreløbig udblodde Midler.

Paa ældre udluttet Bo kommer § 15, 4de Led til Anvendelse med den Forandring, at den fastsatte Frist af fem Aar regnes fra denne Lovs Ikrafttræden.

Bestemmelsen i § 16, sidste Led kommer til Anvendelse i ældre udluttet Bo.

## Tabel

8 April.

No. 2.

over Kapitalværdien af en til et bestemt Tidrum begrænset Indtægts-  
nydelse til en årlig Værdi af Kr. 1,00. (Til Lovens § 7).

| Værdies<br>Antal. | Kapitalværdi |      | Værdies<br>Antal. | Kapitalværdi |      | Værdies<br>Antal. | Kapitalværdi |      | Værdies<br>Antal. | Kapitalværdi |      |
|-------------------|--------------|------|-------------------|--------------|------|-------------------|--------------|------|-------------------|--------------|------|
|                   | Kr.          | Dre. |                   | Kr.          | Dre. |                   | Kr.          | Dre. |                   | Kr.          | Dre. |
| 1                 | 1            | 00,0 | 22                | 15           | 02,9 | 43                | 21           | 18,6 | 64                | 23           | 88,7 |
| 2                 | 1            | 96,2 | 23                | 15           | 45,1 | 44                | 21           | 37,1 | 65                | 23           | 96,9 |
| 3                 | 2            | 88,6 | 24                | 15           | 85,7 | 45                | 21           | 54,9 | 66                | 24           | 04,7 |
| 4                 | 3            | 77,5 | 25                | 16           | 24,7 | 46                | 21           | 72,0 | 67                | 24           | 12,2 |
| 5                 | 4            | 63,0 | 26                | 16           | 62,2 | 47                | 21           | 88,5 | 68                | 24           | 19,4 |
| 6                 | 5            | 45,1 | 27                | 16           | 98,3 | 48                | 22           | 04,3 | 69                | 24           | 26,4 |
| 7                 | 6            | 24,2 | 28                | 17           | 33,0 | 49                | 22           | 19,5 | 70                | 24           | 33,0 |
| 8                 | 7            | 00,2 | 29                | 17           | 66,3 | 50                | 22           | 34,2 | 71                | 24           | 39,5 |
| 9                 | 7            | 73,3 | 30                | 17           | 98,4 | 51                | 22           | 48,2 | 72                | 24           | 45,6 |
| 10                | 8            | 43,5 | 31                | 18           | 29,0 | 52                | 22           | 61,8 | 73                | 24           | 51,6 |
| 11                | 9            | 11,1 | 32                | 18           | 58,9 | 53                | 22           | 74,8 | 74                | 24           | 57,3 |
| 12                | 9            | 76,0 | 33                | 18           | 87,4 | 54                | 22           | 87,3 | 75                | 24           | 62,8 |
| 13                | 10           | 38,5 | 34                | 19           | 14,8 | 55                | 22           | 99,3 | 76                | 24           | 68,0 |
| 14                | 10           | 98,6 | 35                | 19           | 41,1 | 56                | 23           | 10,9 | 77                | 24           | 73,1 |
| 15                | 11           | 56,3 | 36                | 19           | 66,5 | 57                | 23           | 22,0 | 78                | 24           | 78,0 |
| 16                | 12           | 11,8 | 37                | 19           | 90,8 | 58                | 23           | 32,7 | 79                | 24           | 82,7 |
| 17                | 12           | 65,2 | 38                | 20           | 14,3 | 59                | 23           | 43,0 | 80                | 24           | 87,2 |
| 18                | 13           | 16,6 | 39                | 20           | 36,8 | 60                | 23           | 52,8 | 81                | 24           | 91,5 |
| 19                | 13           | 65,9 | 40                | 20           | 58,5 | 61                | 23           | 62,4 | 82                | 24           | 95,7 |
| 20                | 14           | 13,4 | 41                | 20           | 79,3 | 62                | 23           | 71,5 | 83                | 24           | 99,7 |
| 21                | 14           | 59,0 | 42                | 20           | 99,3 | 63                | 23           | 80,3 | 84                | 25           | 00,0 |

og mere

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage  
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 8de April 1905.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Højdom

**Gustaf.**

(L. S.)

I Statsministerens Fravær:

E. Hagerup Bull.

Lehmann.

8 April.

## Kronprinsregentens Resolution

af 8de April.

- I. At der i Genhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Rjøbstaden Risør, at der tillades indtil videre opført enetages Træhuse overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus i følgende Strøg af Byen:
- a. De ved Lov af 31te Mai 1900 indlemmede nye Bydele samt af den gamle Bydel Badstjerholmen.
  - b. Uren, alt østenfor Husene Matr. No. 34 og 35 Solstiddegaden.
  - c. Alt hvad der ligger ovenfor (vestenfor) Skolegaden og dennes Forlængelse i ret Linie nordover til den gamle Bygrænse.
  - d. Alt søndenfor Godtemplargaden fra dennes øvre Ende til Trappegaden, Kamperhaug mellem Trappegaden og Raadhustredet, dog saaledes, at samtlige Bygninger paa Eienomme, som støder til Trappegaden, Raadhustgaden og Raadhustredet, opføres af Mur.
  - e. Alt, hvad der ligger søndenfor Hassdalsgaden til Toldbodgaden.
  - f. Alt hvad der ligger søndenfor og vestenfor Enghavgaden og Tanagergaden med Undtagelse af Kvartalet vestenfor Tanagergaden mellem Enghavgaden og Nygaden.
  - g. Tangen udenfor Nygaden.
- II. At der i Genhold til § 89 i Bygningsloven af 27de Juli 1896 meddeles Approbation paa den af Risør Kommuneskyre i Møde den 7de Mars 1905 vedtagne Indskrænkning fra 9 til 7 Meter af den Hvide, hvortil Murbygninger ifølge nævnte Lovs § 20 uden Genhyn til Gaden Bredde kan opføres.

8 April.

## Kronprinsregentens Resolution

af 8de April.

I Genhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Approbation paa de af Strandstedet Fredriksværns Herredsskyre i Møder den 18de Mars 1903 og 21de Mars 1905 vedtagne Byggforskrifter for nævnte Strandsted, saaledes at Forskrifterne træder i Kraft straks.

Forskrifterne er saalydende:

1. Murtvang skal gjælde i den Del af Strandstedet, som begrænses af en Linie, trukket fra Helgeraaaveien langs Grænsen mellem

Kirkegaarden og Folke skolens Legeplads, videre langs Kirke- 8 April.  
gaardens vestre Grænse samt den vestre Grænse for Barakke  
No. 9, derfra ned Storgaden til Hjørnet af Stenbarakken  
vesten om Br. No. 2 og videre ned mellem den nye og den  
gamle Park til Larviksveien, denne udover til Sidselgangen,  
derfra gennem denne ned W. Sverdrups Gade til Prinsens  
Gade, følgende denne sydover til Sjøen, videre langs Sjøen  
til Vestfiden af Bryggen og derfra langs Hølgeraaveien til  
Udgangspunktet.

2. Bygningsloven af 27de Juli 1896 §§ 25 og 27 gives ind-  
skrænket Anvendelse som følger:

- a. Med 6 m.'s Høide og med Brandvæg mod Nabogrund  
eller 2,5 m.'s Afstand fra Nabogrænse kan Træbygning  
opføres paa Grundflade indtil 150 m<sup>2</sup>. overensstemmende  
med de Kristiansandske Byggesregler af 23de August 1892  
§§ 12 til og med 15, idet dog Indrømmelsen til at opføre  
mindre Bygninger af udmuret Bindingsværk uden Brand-  
væg udgaar.
- b. Med 8 m.'s Høide og med Afstand af 5 m. fra Nabo-  
grænse kan Træbygning opføres paa Grundflade af indtil  
175 m<sup>2</sup>.
- c. Med 9 m.'s Høide og med Afstand af 6 m. fra Nabo-  
grænse kan Træbygning opføres paa Grundflade af indtil  
200 m<sup>2</sup>. paa Betingelse af, at Bygningen trækkes mindst  
3 m. indenfor Gadelinien.
3. Udhusbygning undergives samme Regel som Hovedbygning  
(Bygningslovens § 28, 3die Paragraf udgaar).
4. Opføres paa én og samme Eiendom flere Bygninger, maa  
deres indbyrdes Afstand være mindst lige saa stor som fore-  
skrevet for Bygninger paa Naboieendom.
5. Brandvægs Høide over Tagfladen skal være mindst 45 cm.  
Det forbydes at have „valmet“ Tag mod Nabo, naar Brand-  
væg benyttes.
6. Paa Loft i Træbygning paa mere end 1 Etage og paa Loft  
i Murbygning paa mere end 2 Etager maa ikke indredes  
Beboelsesrum eller anbringes Ildsted.
7. Under ingen Omstændighed maa Bygning opføres høiere end 15 m.
8. § 34, Paragraf 1, Lit. a. gives saadant Tillæg: „Vinduerne  
maa vende mod Syd, Sydpøst eller Sydvest“.
9. § 72 gives saadant Tillæg:  
„Bygverk kan negtes opført, forsaavidt det ved sit Udseende  
vil virke skjæmmende for Omgivelserne eller for vedkommende  
Strøg“.
10. Det forbydes at anvende Tjærepap, Oliepap og lignende til  
Beklædning i eller paa Vægge i Vaaningshus.
11. Det forbydes at anvende trum Tagsten til Tagtækning.

8 April.

**Kronprinsregentens Resolution**

af 8de April.

I Henhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Kjøbstaden Haugefund, at der i følgende af Byens Kommunistyre i Møde den 17de Februar 1905 angivne Strog tillades indtil videre opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, Pasfus 2, nemlig:

- a. Den Del af Hælseløen, der ligger nordensfor Brogaden, vestensfor Loddsgaden og nordensfor Løkkegaden.
- b. Den Del af Risøen, der ligger vestensfor Sundgaden og søndensfor Tolbbodgaden og Starvethungsgaden.
- c. Strøget nordensfor Øscar's Gade.
- d. Strøget østenfor Skaaregaden fra Øscar'sgaden til Skolegaden og fra Raigaden til Vanegaden.
- e. Strøget søndensfor Vanegaden.

6 April.

**Forandring i § 8**

(approberet af Landbrugsdepartementet 6te April 1905)

i

**Brugsregler**

for Søndre Sotnedalens Statsalmenning, Søndre  
Trondhjems Amt, af 10de Novbr. 1903.

Afgiften paa Tømmer forhøies fra Kr. 0,45 til Kr. 0,60 pr. Stk.

Do. " Garfang nedsættes fra " 1,00 = " 0,50 = Læs.

Do. " Ved " fra " 0,40 = " 0,35 = Læs.

---

Udgiver: Fred. L. Salicath.

---

Grøndahl & Søns Bogtrykkeri. Kristiania.